

Bajić Djordjo
Bajić Zoran
Naselje Ilička VII/19
/stan Kašiković Rajka/
B r č k o

PRILOG
5F

Kantonalnom sudu u Zenici

- Putem općinskog suda u Visokom -
V i s o k o

Na broj: 041-o-P-06-000 347

Predmet: Žalba na presudu Općinskog suda u Visokom, broj 041-o-P-06-000 347 od 25.10.2007. godine

U predvidjenom roku tužitelji Bajić Djordjo i Bajić Zoran, u svoje ime i ime Bajić Dušanke, ulažu žalbu na presudu općinskog suda u Visokom, broj 041-o-P-06-000 347 od 25.10.2007. godine zbog:

- pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja,
- bitne povrede parničnog postupka,
- povrede materijalnog propisa /propisi koji regulišu isplatu naknade za eksproprijirano zemljište te isplatu naknade za pričinjenu štetu prilikom eksproprijacije/
- nezakonito donijete presude,
- odluke o troškovima postupka
- povrede Evropske konvencije o pravu na naknadu za pričinjenu štetu i prava na povrat imovine.
- krivičnog djela zloupotrebe službenog položaja i ovlaštenja od strane službenih lica općine Visoko kao i pravobranioca općine Visoko.

Napadnutom presudom odbijen je tužbeni zahtjev tužitelja za naknadu štete koja je pobliže opisana u dispozitivu /izreci/ presude. U obrazloženju presude se tvrdi da je došlo do zastare potraživanja jer je šteta nastala 1997. godine, a tužba je podnijeta po isteku roka od 5. godina /član 376. Zakona o obveznim odnosima/.

Da li se u ovoj situaciji radi o zastari potraživanja naknade štete jer to nije šteta koju poznaje Zakon o obveznim odnosima odnosno ovo je šteta nastala u postupku eksproprijacije zemljišta za potrebe aerodroma Visoko. Tužena, putem svoga pravobranioca i ne spori da je do štete došlo, ali smatra da na njenoj strani nema pasivne legitimacije, iako je općina Visoko isplatila svim subjektima njihova potraživanja po osnovu eksproprijacije. Međutim, pravobranički u svim mogućim slučajevima je osporavao legitimaciju tužene, iako je poslije prvog rješenog predmeta od strane suda morao da svoje mišlje promjeni, ali on se opredjelio za šikaniranje stranki dok se postupak do kraja ne provede. I u ovom konkretnom slučaju došlo je do šikaniranja tužitelja kao stranki, jer kada su isti podnijeli zahtjev da im se isplati naknada za eksproprijsano zemljište nisu dobili negativni odgovor da im nekretnine nisu u pojasu aerodroma. Tužitelji imaju dokaz da su njihove nekretnine u pojasu aerodroma, te kantonalnom sudu u prilogu dostavljaju kopije katastarskog plana sa ucrtanim linijama pojasa aerodroma, sa napomenom da su te skice prezentirane sudu, ali sud ih uopšte ne spominje?? Iz tih kopija se jasno vidi da su nekretnine tužitelja u pojasu aerodroma, ali tužena je odustala od eksproprijacije uslijed činjenice da se tu aerodrom neće ni graditi /takozvana promašena investicija/. Međutim, bez obzira što nije donijeto rješenje o eksproprijaciji, tužena je na cijelokupnom zemljištu tužitelja izvršila pripremne radnje ravnajući zemljaru površinu i uništavajući sve objekte, zasad i nasade te sjekući vjerovatno i šumu, iako tvrde da su to uradili mještani. Tužitelji pitači sud: da li je moguće da im je imovina vraćena, a ne mogu ući u svoj posjed jer se na ulazu nalazi rampa koja je postavljena zbog aerodroma. Dakle, tužena je formalno pravno donijela rješenje o vraćanju imovine tuženim, sa naglaskom da je ista devastirana, a u stvarnosti izbjegla je proces eksproprijacije jer ne želi utrošiti uludo sredstva u promašenu investiciju.

Tužitelj u svakom slučaju prevareni. Dugo su trajali pregovori sa tuženom u pogledu isplate naknade, sa natezanjima da će se isplati naknada do konačnog odbijanja zahtjeva. Istovremeno, tužena je donijela jedno rješenje da je eksproprijsala mali dio nekretnine tužitelja, ali to je samo prevarna radnja da bi se zateškela cijelokupna situacija na terenu.ime, nesvjetljivo je da je tužena na terenu provodila fizičke radnje, iako nije donijela rješenje o eksproprijaciji, a to je radila jer nije imao ko da je spriječi jer su tužitelji uslijed ratnih dejstava napustili Visoko.

U ovile će Širjenici tužitelji vam dostavljaju zapisnik sa lica mјesta koji je takođe presentiran sudu, ali ga isti ne spominje???

Iz toga zapisnika se jasno vidi da je tužena putem svojih organa započela na imanju tužitelja fizičke radnje privodjenja zemljišta krajnjoj namjeni, a to je aerodrom. Lijepo se vidi da se radi o sjeći velikog kompleksa šume, a što se uopšte ne spominje. U ovom slučaju radi se o krivičnom djelu, ali su tužitelji, sve u dobroj namjeri, pokušavali da smire situaciju i da naplate svoja potraživanja ali očigledno da su svaki put nailazili na prevarne radnje tužene.

Dakle, da bi sudu bilo jasnije stanje na terenu tužitelji su pojasnili stvar sa postupkom eksproprijacije. Naime, poslije utvrđivanja opšteg interesa za gradnju aerodroma, tužena je prije nego li je donijela rješenje o eksproprijaciji preduzela fizičke radnje tako što je nezakonito ušla u posjed tužitelja i uništila im u potpunosti imanje. Prvostepeni sud tvrdi da je neposrednim uvidom u Odluku predsjedništva FBiH od 29.08.1993. godine utvrdio da predmetni nekretnine tužitelja ne ulaze u pojas od opšteg interesa. Kako se onda kopije katastarskog plana mogu razlikovati od predmetne odluke. Tužitelji smatraju da su u ovom slučaju kopije vjerodostojne, ali sudu ne mogu odati izvor kako su došli do toga dokaza.

Na osnovu izloženog, sa sigurnošću se može utvrditi da su radovi na nekretninama tužitelja izvršene na terenu, iako rješenje o eksproprijaciji nije donijeto iz razloga koji se nepoznati za tužitelje i o kojima oni samo mogu da nagadjaju.

Tužitelji nadalje navode da su sve njihove komšije naplatile naknadu za eksproprijsano zemljište jer su za njih donijeta rješenja o eksproprijaciji i tu tužena nije mogla da izbjegne svoje obaveze, sa napomenom da ima i drugih slučajeva gdje rješenje o eksproprijaciji nije donijeto /porodica Panić itd/. Međutim, kao je tužena ostala do kraja principjelna u pogledu činjenice da nije eksproprijsala imovinu tužitelja, ostala je nedorečena zaštita je pričinila štetu na imanju istih. Tužena je sa mehanizacijom i radom ljudi upotrijebila imanje tužitelja da bi gradila aerodrom na susjednim parcelama. Ako je tako, onda mora svu štetu učinjenu na imanju tužitelja isplatiti, bez roka zastarjevanja, jer pri eksproprijaciji, svu štetu nastalu radom korisnika eksproprijacije na susjednim parcelama snosi korisnik. Korisnik je morao obezbjediti sredstva za isplatu takve vrste štete, posebno iz razloga jer je bez pristanka tužitelja ušao u njihov posjed i pričinio štetu.

U ovakvim ili sličnim situacijama nema štete u smislu obligacionog prava, u ovom slučaju se radi o šteti nastaloj u postupku privodjenja zemljišta krajnjoj namjeni jer je očigledno da je u cilju gradnje aerodroma bilo nužno da tužena udje privremeno u posjed nekretnina tužitelja, ali svakako uz njihovu saglasnost, a ne da bez te saglasnosti preuzeće cijelokupno imanje koje je sada "ravna ploča".

Sve gore navedene činjenice, prvostepeni sud je u potpunosti zanemario i opredjelio se da odbije tužbeni zahtjev zbog zastare. Tužitelji ne znaju kako taj sud radi, ali imaju veliku primjedbu na njegov rad, jer ako je tužba na prvom ročištu istakla prigovor zastare, sud je to pitanje trebao da rješi kao predhodno, a ne da po provedenom cijelokupnom postupku iste odbije upravo zbog zastave. Očigledno je da je sud radio pod pritiskom općinskih organa i da nije donio odluku kao samostalan i nepristrasan sudski organ.

Ovaj postupak je "postupak sui generis", postupak koji do sada sudska praksa nije imala jer sud nije smio da zanemari ratnu opciju, donošenje odluka bez moguće saglasnosti tužitelja, ulazak u imanje bez njihove saglasnosti, uništavanje imanja, a da pri tome uopšte nije predvidio sredstva za isplatu uništenih imanja tužiteljima. Tužitelji tvrde da tužena kao korisnik eksproprijacije uopšte nije predviđela sredstva ni za eksproprijsano zemljište niti za naknadu štete nastale radom na terenu a u korist eksproprijacije. Zato općina Visoko sa zakašnjnjem isplaćuje vlasnicima imanja velike svote novca, non stop tvrdeći da nije pasivno legitimisana, jer je uvučena u ovu rabotu ne svojom voljom. Dakle, u ovom postupku, sud je morao da postupa sa posebnom pažnjom jer ovdje nije samo naknada štete već su ugrožena i osnovna prava čovjeka, pravo na imovinu, pravo na mirno uživanje doma i imovine, pravo na pravičnu naknadu. U ovom slučaju nema rokova, kao što ih nema ni za ratne zločine. Zar u ovom slučaju nije napravljen zločin protiv imovine tužitelja, zar nije tužena bez njihove saglasnosti i njihove volje poharala njihovo imanje. Ne može sud ovu i ovaku štetu podvesti pod štetu ograničenu protekom vremena, ova šteta ima da se plati u svako doba dana i noći jer je tužena morala i trebala obezbjediti sredstva za privodjenje zemljišta krajnjoj namjeni, a u šta ulazi i šteta pričinjena nekretninama uslijed radova i to nužnih radova za potrebe izgradnje aerodroma.

Iz gore navedenog proizilazi obaveza tužene, da eko neće da ekspropriše zemljište iako je to imala namjeru, onda mora da plati naknadu za pričinjenu štetu jer je u korist povlasnog dobra /aerodromsko zemljište/ radila na nekretninama koje su vlasništvo tužitelja te tim i takvim radom napravila štetu za koju samo može tužena da odgovara.

Tužitelji postavljaju otvoreno pitanje kantonalmnom sudu, da li šteta nastala prilikom postupka eksproprijacije može da zastari, odnosno da li je korisnik eksproprijacije bio dužan da za takve ili slične situacije obezbjedi i deponuje odredjena sredstva u protivvrijednosti štete koju je počinio. Uzmimo i kao krajnju opciju da su takvi radovi bili nužni za gradnju aerodroma, a što je tužena trebala znati i morala se po tom pitanju izjasniti u korist vlasnika uništenih imanja. Posebno se pitanje postavlja da li su i ta imanja trebala biti eksproprijsana jer tužiteljima ni za šta više ne mogu poslužiti /totalna šteta/. Posebno, da li može doći do zastare ako se predhodno vodi postupak kod organa uprave u pogledu predhodnog pitanja, da li su ili nisu eksproprijsane nekretnine, vlasništvo tužitelja, pošto su organi uprave praktično tužitelje doveli u zatvrdnu polemišući duže vrijeme oko tog problema, a da pri tome nisu iste uputili da putem suda rješe ovaj problem, već su to uradili tek poslije dvije godine rasprave oko tog pitanja. Tužitelji su mišljenja da je cijelokupan postupak vodjen pogrešno, od početka do kraja, te ne ulazeći u pitanje ko je kriv, a ko nije /a tužitelji nisu sigurno/ tvrde da se ovo pitanje mora okončati naknadom za uništena imanja. Svako drugo rješenje ugrožava ljudska prava tužitelja koji su spremni sa ovim slučajem upoznati i medjunarodnu javnost, jer ovakav slučaj je bez presedana u sudskoj praksi.

U svakom slučaju, ne želeći preopširnim obrazloženjem opterećivati sud, tužitelji tvrde:

- tužena je nezakonito radila na nekretninama koje su vlasništvo tužitelja, a u korist aerodroma, te je takvim radom pričinila totalnu štetu,
- tužena je imala namjeru nekretnine tužitelja da ekspropriše ali je od toga odustala zbog "promašene investicije" i na svaki mogući način želi da izbjegne obaveze koje su joj nametnute,
- prema raspoloživim dokazima /iako prvostepeni sud tvrdi drugačije/ nekretnine tužitelja su ušle u pojas aerodroma, jer i sada na ulazu u njovo imanje postoji rampa i čuvar / možda on čuva tužitelje od lopova, ali ga oni ne plaćaju???
- tužena prije ulaska u posjed nekretnina na kojima su obavljeni radovi nije obezbjedila odredjena materijalna sredstva iako joj je to zakonom propisano i time je počinila krivično djelo / i sad tužena isplaćuje naknade pojedincima sa velikim vremenskim zakašnjenjima/ tvrdeći non stop da nije pasivno legitimisana.

- šteta na imanjima tužitelja je "totálna" te isto nije više za upotrebu /nema tržišnu vrijednost/. Na imanjima tužitelja uništeni su stambeni objekti, pomoćni objekti, voćnjaci, zasadi, nasadi, veliki kompleksi šume, rezervoari vode, infrastruktura, dakle sve što je stvarano generacijama pretvoreno je u golo zemljište. Tužena sada tvrdi da su komšije posjekle šumu, a vi pogledajte zapisnik sa lica mjesta gdje se vidi da su organi tužene naredili sječu šume. Tužiteljima ni sada nije poznato zašto je njihov punomoćnik odustao od dokazivanja za štetu na šumi, ali će i to pitanje potegnuti u slučaju potrebe.

- tužena nije spremna da tužiteljima isplati štetu od oko 90.000 KM iako je šteta preko 500.000 KM, o čemu će se povesti računa u ponovnom postupku, ako ga dozvoli kantonalni sud.

- pravo na korištenje imovine, pravo na dom te na pravičnu naknadu ugroženo je na štetu tužitelja o čemu mora da vodi računa kantonalni sud kada bude donosio svoju odluku,

- kantonalni sud bi morao da vodi računa i o činjenici da u ovom slučaju ima i elemenata krivičnih djela te bi ovu situaciju trebalo što prije rješiti na dobrobit sviju, jer bi u suprotnom slučaj mogao dobiti konotaciju šireg problema, a što nije u interesu BiH,

- prvostepeni sud se mora upozoriti da pitanje zastare rješava u svakom slučaju kao predhodno pitanje uslijed efikasnosti i ekonomičnosti postupka kao i troškova postupka,

- Kako se u ovom slučaju ipak sve vodi na pitanje zastare, tužitelji traže da se prihvati njihov stav kao i zakonsko opredjeljenje da se u konkretnom slučaju radi o šteti nastale u postupku privodenja zemljišta krajnjoj namjeni /aerodrom/ a za što su trebala biti obezbjedjena posebna sredstva kod tuženog u korist tužitelja, te da takva šteta ni u kom slučaju ne zastarjeva, jer se u istim ili sličnim situacijama, ako se vlasnik nekretnine protivi izvodjenju radova na njegovom zemljištu, sredstva deponuju kod određene institucije /suda/ do konačne odluke.

- posebno da se prvostepeni sud izjasni zašto nije uzeo u razmatranje dokaze koje su tužitelji neposredno poslali sudu jer tužitelji su u njemu u primorsnosti bili suđeni.

Biće očigljivo da je prvostepeni sud postupao
pristrasno u korist tužene, tužitelji predlažu kantonalmu sudu da na
osnovu svih gore iznijetih argumenata doneše presudu kojom prvostepeni
presudu u cijelosti ukida i da predmet vrati prvostepenom sudu na
ponovni postupak sadebeljim uputama za postupanje, odnosno, ako to
zakon dozvoljava da sam kantonalmi sud na osnovu raspoložive dokume-
ntacije meritorno rješiovaj tužbeni zahtjev u korist tužitelja.

Tužitelji mole kantonalmi sud da ovom predmetu
pristupe nepristrasno i objektivno i da ga rješe prioritetno jer se
postupak /upravni i sudski/ vodi preko 8. godina. Tužitelji se
unaprijed zahvaljuju sudu na efikasnosti i ažurnosti.

Brčko, 12.11.2007. godine

Tužitelji:

1. Bajić Djordjo

Bajić Djordjo

2. Bajić Zoran

Bajić Zoran